بسم الله الرحمن الرحيم

Masamee Al-Kayeer Lil Inshad në kordinim me Median “Al-Malahim,” prezanton:

Një intervistë ekskluzive me muxhahedinin recitues: Abu Hajar Al-Hadrami

- Allahu e ruajtë -

Përkthimi në Shqip nga:

Ansar Al Sharia

"Himni xhihadist është një armë që i shkakton dëm armiqve të Allahut nëse dëgjimi i tij shoqërohet me veprim."

"Muxhahedini recitues (munshid) ka më shumë influencë se të tjerët, sepse ai këndon nga vuajtjet edhe bën atë që thotë."

"Koha në burg më ka shërbyer shumë për poezinë dhe himnet. Abu Al-Zubair Al-Madani është recituesi më i mire për mua."

Kohët e fundit u bë e qartë se institucionet zyrtare të medias xhihadiste përqëndrohen kryesisht në përfshirjen e himneve të muxhahedinëve recitues në publikimet e tyre, pa përfshirë recituesit e tjerë. Kjo është bërë thuajse ekskluzive dhe u shfaq hapur në videon unike (Salil Al Sawarim 3) e cila u prodhua nga Media Furqan në shtetin islamik të Irakut – Allahu e ruajtë.

Në një përpjekje për të njohur disa nga aspektet e jetës së muxhahedinëve recitues edhe shkallën e këtij ndikimi në poezinë dhe himnet e tyre, ne bëmë këtë intervistë me vëllain tonë muxhahedinin recitues: Abu Hajar Al-Hadrami - Allahu e ruajtë.

Masamee Al-Kayeer Lil Inshad: Abu Hajar, ju falenderojmë për këtë mundësi, dhe ju kërkojmë që të na tregoni në detaje për profilin tuaj?

Abu Hajar Al-Hadrami: Alhamdulillah, kush ka thënë: (Dhe për sa u përket poetëve, ata ndjekin ata që shkojnë në rrugë të gabuar – 224 - A nuk e shihni se ata enden të çoroditur në çdo luginë – 225- Dhe se ata thonë atë të cilën nuk e bëjnë - 226 – Përveç atyre që besojnë e bëjnë mirë, e kujtojnë shumë Allahun, edhe e mbrojnë veten e tyre kur janë të shtypur - 227) Surja Ash-Shuara, dhe paqja e bekimet qofshin me Profetin i cili tha: "Praktikoni xhihadin kundër paganëve nëpërmjet dorës, gjuhës, dhe parave", dhe i cili i tha Hassan ibn Thabit - Allahu qoftë i kënaqur me të: "Satirizoji ata, dhe shpirti i shenjtë është me ty, sepse unë betohem për atë në duart e të cilit është shpirti im, se kjo do ketë më dobi e do jetë më e dëmshme se shigjetat për ta."

Unë ju falenderoj për këtë intervistë nga ana ime, dhe Allahu jua shpërbleftë edhe bëftë që ju t'i shërbeni Islamit dhe muslimanëve. Përsa i përket profilit tim:

Emri im është Ghalib Ahmed Ba'ghaiti, dhe nofka ime është Abu Hajar Al-Hadrami. Kam lindur në 1986-ën, në qytetin Mukalla të vilajetit të Hadramout, në lindje të Jemenit në Gadishullin Arabik.

Për sa i përket statusit tim bashkëshortor, unë jam i martuar, Alhamdulillah. Për sa i përket nivelit tim shkollor, kam mbaruar shkollën e mesme. Më pas, Allahu i Plotfuqishëm, më udhëhoqi të shkoja në Irak për xhihad, por Ai i Plotfuqishmi, me Mënçurinë e Tij paracaktoi që në 2007-ën unë të bëhesha rob i Nusayriyah në Siri. Pas një periudhe burgimi që zgjati për disa muaj, ata më dorëzuan tek qeveria agjente e Jemenit e cila më mbajti në burg për disa vite. Më vonë, në maj 2011-ës, Allahu më shpëtoi nga zinxhirët me arratisjen e famshme nga burgu i Mukallës në Hadramout.

Një ëndërr e bërë realitet

M.K.I: Si ishin fillimet tuaja me poezinë dhe himnet?

A.H.H: Fillimet e mia me poezinë ishin në moshën 14-vjeçare kur mora pjesë në një mbrëmje poetike për poetë të mëdhenj. U ndjeva i pikëlluar që nuk isha poet edhe doja të bëhesha poet që shkruan poezi për të mbrojtur Islamin, muslimanët, xhihadin dhe muxhahedinët. Kështu, pas kësaj shkova në shkollë tek një nga mësuesit e mi të arabishtes, dhe i tregova atij për dëshirën time për t'u bërë poet dhe se nuk dija ç'të bëja për t'a arritur këtë ëndërr. Ai u kënaq dhe u lumturua për këtë dhe më udhëzoi në disa çështje, përfshirë dhe të dëgjuarit e lexuarit e poezisë. Ai më inkurajoi duke thënë; "Shkruaj poezi, edhe dije se është e lehtë Insha'Allah për sa kohë që e ke me dëshirë." E me të vërtetë unë fillova të shkruaja poema zbavitëse e të parëndësishme derisa niveli im u përmirësua, Alhamdulillah. Ai ishte dhe fillimi im me poezinë.

Përsa i përket fillimit tim me himnet, ai ndodhi gjatë një celebrimi të mbajtur nga vëllezërit për martesën e zotit Salim, një nga mësuesit e seminareve për memorizimin e Kur'anit ku unë mësoja në xhaminë Munqad, në të njëjtën lagje në të cilën jetoja. Ishte një festim që përfshinte himne, gara dhe lojra. Himni i parë që unë këndova ishte (Balig Ani Ya Abatah) edhe në atë kohë unë isha rreth 13 vjeç.

M.K.I: Si e shihni rolin dhe dobinë e himneve në përgjithësi dhe të xhihadit në veçanti?

A.H.H: Himni është një mesazh dhe armë për t'i shkaktuar dëm armiqve të Allahut të Plotfuqishëm dhe është një ndër mjetet e përdorura për të mbrojtur Islamin, metodologjinë dhe doktrinën e tij. Poezia ishte tregu mediatik gjatë kohës së Profetit - paqja dhe bekimet a Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij - të cilën ai e përdorte për të mërzitur armiqtë e Allahut dhe ai - paqja dhe bekimet a Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – e urdhëroi Hassan ibn Thabitë - Allahu qoftë i kënaqur me të – t'i satirizonte politeistët. Ajo satirë ishte më keq se shigjetat për të pafetë e Quraishit.

Rreth kësaj poeti thotë:

(Poezi Arabe)

Nëse ti këndon për ne poezi rreth krenarisë për të kujtuar kohën e shkuar,

Ne do t'i kujtojmë pionierët, se si ata mbizotëruan e ishin shumë të nderuar,

Dhe nëse ia thua skllevërve, ata do kthehen në njerëz të lirë,

Dhe nëse me të i mobilizon burracakët, ata do angazhohen në beteja si luanë,

Dhe nëse e përsërit një mijë herë, dëgjuesit do të këmbëngulin që t'a përsërisësh sërish.

Kështu poezia pati një impakt të rëndësishëm në mbështetjen e Islamit dhe të muslimanëve, për të treguar çështjet e tyre përgjatë historisë si dhe për t'i kujtuar botës islame lavdinë e krenarinë e e hershme dhe të humbur. Ajo gjithashtu ngushëllon të burgosurit në burgje, zhvillon një vrull edhe shton vendosmërinë gjithandej. Për këtë arsye unë them se himni është i domosdoshëm pasi ai është një armë e rëndësishme dhe e efektshme për të vënë në lëvizje popullin musliman.

(Poezi Arabe)

Për Islamin bëra këngët e mia më të mira, dhe himnet e mia më të larta ishin për trimërinë,

Me dhimbjen time ndërtova melodinë dhe intonacionin tim e ia nënshtrova veten sundimit të Krijuesit.

Çështjet e detyrueshme

M.K.I: Pra ju e shihni se himni nuk kufizohet vetëm tek aspekti i xhihadit, por e tejkalon atë në diçka tjetër?

A.H.H: Po, himni tejkalon në diçka ndryshe nga ai, në çështjen e rëndësishme dhe qëllimin e parë e supreme që është mbrojtja e fesë së Allahut të Plotfuqishëm. E kjo bëhet duke i kujtuar botës islame çështje të rëndësishme që janë të detyrueshme për të, kryesisht detyrimi i kthimit në sundimin e Allahut dhe implementimi i Sharias, vendosja e shtetit islamik, mbështetja e muxhahedinëve, njerëzve të Tawhidit, në të gjithë fushat e xhihadit, pasi këto çështje të rëndësishme duhet të kenë prioritet më të lartë.

(Poezi Arabe)

Ne duam poezinë e flaktë, që ndez zjarrin e hakmarrjes,

Ne duam poezinë e kënduar, që sulmon turmat e jobesimtarëve,

Ne duam poezinë e rrjedhshme, që thërrmon gurin e rëndë.

Pas kësaj vijnë lloje të tjera himnesh, siç janë himnet e dasmave që të qetësojnë shpirtin, himnet e vajtimit, litanitë dhe Tawashih, dhe himnet që i ftojnë krijesat e Allahut të Plotfuqishëm në persiatje. Himnet janë një fushë e gjërë ku ka vend për gjithçka që përshtatet me poezinë për nga qëllimi dhe kushtet.

(Poezi Arabe)

I drejti Al-Bara këndonte me një zë të bukur,

Dhe në Yathrib, Ma'abid këndonte poezi e melodi.

Kur elokuenca ishte dritëdhënëse për ndjenjat e monoteistit,

Dhe Bilali bën azan në më të mirën xhami,

Ju e doni poezinë për sa kohë që nuk vjen nga zëri i një dëfryesi.

M.K.I: A keni një recitues ideal? Apo me fjalë të tjera, cilët janë recituesit që ju pëlqeni në këtë fushë?

A.H.H: Mua më pëlqejnë shumë recitues dhe përfitoj prej tyre, por më të mirët dhe të sinqertët - ne i vlerësojmë ata si të tillë dhe Allahu është vlerësuesi i tyre – ata që kanë më shumë ndikim tek unë janë recituesit e fushës së xhihadit, të cilët këndojnë brenda llogoreve, jetojnë në rrethanat e muxhahedinëve, u bëjnë ballë vështirësive dhe gjurmohen për hatër të Allahut të Plotfuqishëm.

Në krye të atyre recituesve që unë pëlqej - e them këtë dhe i kërkoj Allahut të Plotfuqishëm t'a ngrejë nivelin e këtij recituesi në Iliyin - është vëllai ynë Abu-Zubair Al-Habashi me kasetën (Autokolona e martirëve 1). Ky vëlla ka bërë xhihad në Afgansitan dhe ai këndonte për muxhahedinin dhe sheikun Osama bin Laden – rahimahuhllah – Allahu e pranoftë. Pas Afganistanit, ai shkoi në Bosnie dhe u martirizua siç e vlerësojmë ne. Kështu ai i vulosi himnet e tij dhe firmosi mbi ta me gjakun e tij. Për këtë arsye himnet e tij kanë një ndikim të madh mbi mua dhe shumë të rinj muslimanë, edhe për këtë pronari i një dyqani himnesh më tha njëherë se kaseta e Abu Al-Zubair Al-Madanit konsiderohet ndër më të shiturat deri në këtë ditë, megjithëse kjo kasetë është thuajse 20-vjeçare.

Përveç Abu Al-Zubair Al-Madani, është dhe vëllai im Munshid Abu Assem - Allahu e ruajtë – himnet e të cilit i pëlqej dhe nuk lodhem kurrë së dëgjuari, veçanërisht himnin "Samiton Law Takalama" and "Helli Damee."

Dhe nuk mund të harroj pa përmendur këtu vëllain martir, poetin Fawaz Al-Maribi Hassan Al-Aqili – rahimahuhllah – i cili kishte një zë të mrekullueshëm dhe poezi të mrekullueshme e të përzemërta që u bënë shumë të njohura. Ndër më të bukurat prej tyre ishte ajo që ai tregoi kur pa rrethimin e muslimanëve në Gaza. Ai tha:

(Poezi Arabe)

O arabë, nëse doni lavdi dhe krenari shpërtheni kundër sundimtarëve një vullkan,

A nuk e shihni seç po ndodh në Gaza, në Irakun krenar, dhe në tokën e afganëve?

Krenaria e fesë është e lëkundur, o njerëz të krenarisë, kranaria ime është ndaj Muthana dhe Ibn Affan.

Recituesit Muxhahedinë

M.K.I: Ku e shikoni ndryshimin mes recituesit muxhahedin dhe atij që nuk është muxhahedin?

A.H.H: Recituesi muxhahedin këndon nga shpirti për vuajtjen, jetën dhe çështjen për të cilën ai flet. Kur ai këndon për xhihadin, ai këndon me një zemër dhe ndërgjegje që e ka shijuar kuptimin e xhihadit me të gjithe çka ai përfshin, që nga gëzimi, trishtimi, fitorja, humbja, ndëshkimi, rreptësia dhe vështirësia. Për këtë arsye himni i tij ka më ndikim tek dëgjuesit se ai i recituesve të tjerë që nuk kanë dalë në fushat e xhihadit dhe nuk janë përfshirë në beteja. Gjithashtu, himnet e recituesve muxhahedinë shkaktojnë më shumë dëme mbi armiqtë e Allahut, dhe i tmerrojnë zemrat a tyre më shumë se të tjerat, me forcën dhe dëshirën e Allahut. Ky është një fakt i provuar dhe që dihet.

Ka dhe një fakt tjetër të rëndësishëm në lidhje me recituesin muxhahedin, që është se ai ndodhet jashtë zemërimit dhe qortimit të Allahut të Plotfuqishëm për sa i përket atyre që flasin për atë që nuk bëjnë. Ashtu si tek shprehja e të Plotfuqishmit: (O ju që besoni! Përse thoni atë që nuk veproni? -2- Është shumë e urryer për Allahun që ju të flisni për atë që nuk bëni -3-) Surja As-Saff.

Po ashtu recituesi muxhahedin në jetën e tij, ndjek shembullin e Sahabave – Allahu qoftë i kënaqur me ata që ishin këngëtarë në autokolonat e muxhahedinëve në Ghazwas dhe po ashtu ishin ndër radhët e para si p.sh. Salama ibn Al-Akwa’a, Anjasha dhe Sahaba të tjerë – Allahu qoftë i kënaqur me të gjithë ata. Ashtu siç u raportua dhe për Abdullah ibn Rawaha, Sahab i nderuar - Allahu qoftë i kënaqur me të - kur luftimet u intensifikuan, ai këndoi që t’a bënte veten e tij palëkundur dhe t’a inkurajonte atë për guxim dhe sakrificë:

(Poezi Arabe)

Të betohem o shpirt, t’i duhet të hysh në betejë me hir a me pahir.

Çështë kjo që shoh!? Ti kundërshton të hysh në parajsë?

M.K.I: Cila është influence e atmosferës së xhihadit tek poeti dhe recituesi?

A.H.H: Atmosfera e xhihadit është një atmosferë e mrekullueshme, pasi fushat e xhihadit janë inkubator për edukim, shkollë për poetët, institute për lexuesit e Kur’anit; janë një det për dijetarët dhe një fushë për personelin. Fushat e xhihadit janë në përgjithësi si një depo e botës islame dhe e arsenalit e municionit të saj.

Përsa i përket pyetjes tuaj rreth impaktit të kësaj atmosfere mbi poetin dhe recituesin; është një impakt i mrekullueshëm, pasi atmosfera e xhihadit e zgjeron preceptimin e tij kur ata i shohin të plagosurit dhe martirët me sytë e tyre. Poeti shkruan dhe recituesi këndon nga realiteti i xhihadit, meqënëse ata të dy e jetojnë realitetin e muslimanëve që është i mbushur me plagë e tragjedi.

(Poezi Arabe)

Poeti nuk do na kishte dhënë poezinë e tij po të mos ishte për tragjedinë e plagët,

Dhe ne, në një vend të sigurt, nuk do kishim përfituar një mësim apo moral nga ngjarjet.

A është ai që është rritur në lumturi si ai që është rritur në thëngjij?

Ata s'janë njësoj, një burrë me eksperiencë e mendjehollë mendimet e të cilit janë rafinuar nga

ngjarjet e kohës,

Dhe një djalosh që e kalon jetën në nevrasteni edhe shkon e vjen vetëm për soditje.

Himni dhe rregullat e Sharias

M.K.I: Çfarë këshille u jepni poetëve dhe recituesve të rinj?

A.H.H: Së pari unë e këshilloj veten time si dhe ata të jenë të sinqertë në punën e tyre dhe të kërkojnë Allahun e Plotfuqishëm në veprat e tyre.

Së dyti, të përqëndrohen në problemet që janë të lidhura me Ummah, në mënyrë që ata t'i përhapin çështjet e Umetit që po kalon një periudhë të vështirë dhe është rrethuar me armiq në të gjitha anët.

(Poezi Arabe)

Ata janë të përçarë, përveçse kundra nesh, kështu ne jemi kthyer në pre e qenve.

Pra, vëllai recitues duhet të merret me çështjet e Umetit së tij më parë se me çdo problem tjetër. Ai duhet t'i kujtojë muslimanëve detyrimin e tyre për implementimin e Sharias së Allahut të Plotfuqishëm dhe t'i lajmërojë ata se ky sundim mungon prej qindra vjetësh në tokë. Ai duhet gjithashtu t'u kujtojë atyre çështjen e të burgosurve dhe kryesisht të motrave tona në burgjet e amerikanëve dhe të Tawagit, si dhe t'u kujtojë atyre lavditë e hershme dhe pushtimet e kryera nga baballarët dhe paraardhësit e tyre.

Së treti, i këshilloj t'u përmbahen rregullave të Sharias në himnet e tyre. Pra ata nuk duhet të rrëmbehen nga rryma e Jahilias dhe imoraliteti që fatkqësisht rrëmbyen shumë recitues para jush dhe të tjerëve, të cilët shtuan muzikë, efekte zanore, lodra e tamburë me shumicë në himnet e tyre, derisa himnet u kthyen në këngë që s'kanë asgjë të përbashkët me himnet.

M.K.I: Cilat janë himnet më të dashura për ty, dhe pse?

A.H.H: Himni më i dashur i zemrës time është himni "Baghdad La Tahzani." Më pëlqen ai himn dhe e dëgjoj shpesh. Arsyeja për këtë është se më kujton një grup vëllezërish heroikë të martirizuar që vdiqën për hir të Allahut - ne parashikojmë që ata të jenë të tillë dhe ne nuk rekomandojmë askënd para Allahut - disa nga ata u vranë në Irak dhe të tjerët u ngritën në martirë në gadishullin Arabik me vullnetin e Allahut. Unë i kërkoj Allahut të Plotfuqishëm të na bashkojë me ta.

Flamuri Al-Uqab (flamuri i shqiponjës)

M.K.I: Abu Hajar, cilat janë veprat e tua më të reja?

A.H.H: Alhamdulillah, ka shumë vepra të reja, përfshirë këtu himnin "Al-Raya" që u përhap gjithandej e që flet për falmurin e zi Al-Uqab të organizatës Al-Qaeda. Unë isha shumë i kënaqur kur e pashë këtë falmur të valvitej. Nuk e kam fjalën vetëm për vendet muslimane por ai gjithashtu u ngrit mbi ambasadat amerikane – pasi u sulmuan nga masat muslimane për të marrë hak për nderin e Lajmëtarit të Allahut – paqja dhe bekimet qofshin mbi të. Kjo ishte në publikimin e himneve "Rabee Al-Shuhada."

M.K.I: A kanë pasur ndikim vitet e burgut në talentin tënd si poet dhe recitues? Si e përshkruan atë?

A.H.H: Alhamdulilallah, vitet e burgosjes që kalova pas hekurave të Tawagit më kanë mësuar shumë gjëra nga të cilat kam përfituar shumë. Sprova e burgut, ankthi i burgosjes, dhe vuajtjet e shkaktuara nga rojet e burgut, sigurisht që do t'i japin shkas potencialeve të fjetura nga të cilat lind poezia më e mrekullueshme. Ato më të trishtuarat janë ato për burgun, të cilat përshkruajnë edhe kushtet e mizorinë e tij. Më kujtohet një pjesë, ndër më të mirat që janë treguar nga Ali ibn Al-Jahm atëherë kur burgosja e tij u vështirësua. Kështu, i mbushur me krenari dhe sublimim dhe duke përcjellur dhimbjen dhe ndëshkimin për hatër të asaj që ai do dhe kërkon, ai tha:

(Poezi Arabe)

Kështu ju jeni burgosur, unë thashë: "Burgu im nuk është një fatkeqësi, edhe a ka ndonjë shpatë që mbahet në këllef?

Burgu është një vend i bekuar kur nuk bie në të për ndonjë gabim të kobshëm,

Një shtëpi që rigjeneron dinjitetin e të ndershëmve, ku ata vizitohen por nuk vizitojnë askënd,

Deri në fund të poezisë kjo u bë e qartë pavarësisht nga errësira e burgut, dhe u bë kumbuese pavarësisht nga zinxhirët e rojes së burgut.

Me hirësinë e Allahut në burg u ndërgjegjësova më shumë për këto qeveri, dhe e di shkallën e ligësisë, poshtërsisë dhe pabesisë së tyre, e di se ata vijnë prej Kufrit dhe apostazisë nga feja e drejtë. Burgosja nga Nusayriyah në Siri ishte një model dhe shembull që më informoi për brutalitetin e këtyre njerëzve, (që në rastin tuaj nuk kanë respekt për lidhjet e gjakut apo të konventës), që e braktisën fenë e Allahut nga porta më e madhe dhe që e kanë braktisur Islamin për të gjithë arsyet. Në të njëjtën mënyrë si Nusayriah kanë vepruar të gjithë qeveritë agjente arabe.

Në burg po ashtu lexova dhe shumë Diwans dhe poema, u takova me shumë vëllezër nga të gjithë frontet, të cilët kanë marrë pjesë në xhihadin e Somalisë, Afganistanit, Irakut, Libanit, Bosnies dhe fronteve të tjera. Kështu unë merrja prej tyre himnet më të ëmbla që muxhahedinët i këndonin në llogoret e tyre e në bujtina gjatë

kohës së lirë. Unë i merrja ato si të ishin margaritarë dhe perla, se ato ishin himne që dilnin nga goja e martirëve, heronjve, e zotërve të dunyas, të cilët bëjnë xhihad për hir të Allahut. Kështu unë dola nga burgu me një thesar të madh poemash e himnesh të cilat i kam akoma në kujtesë me dëshirën e Allahut të Plotfuqishëm. E janë aq shumë sa mund të mbushin disa albume. Deri tani kam kënduar shumë pak prej tyre, por herë pas herë përpiqem të nxjerr disa prej tyre.

Roli model i Profetit

M.K.I: Cila është arsyeja e qëndrimit tuaj në disa himne ku sulmoni sundimtarët arabë si Ali Saleh, (Mohammed) ibn Naif, Abd Rabbuh Mansur e të tjerë?

A.H.H: Ata janë armiqtë e vërtetë, se po të mos ishte për tradhëtinë e tyre, armiqtë e Islamit nuk do kishin qënë në gjendje të pushtonin vendet tona, të përdhosnin nderin tonë, të mbushnin burgjet e tyre me burrat tanë më të mirë e më të dlirë. E po të mos ishte për ata sundimarë të përulur që nxitojnë t'i binden dhe t'i mbështesin të pafetë, ata nuk do kishin qënë në gjendje të kapnin as një inç nga tokat e muslimanëve.

Siç tha Al-Muntanabbi:

(Poezi Arabe)

Përveç romakëve, ka dhe romakë të tjerë pas shpinës tuaj, pra për cilën anë do kujdeseni?

Pra, ne nuk duhet të vëmë në shënjestër vetëm kryqëzatësit dhe çifutët, siç tha Khattad Amir, komandanti i muxhahedinëve arabë në Çeçeni: "Ne nuk mundemi të çlirojmë Palestinën derisa të bëjmë xhihad kundër çifutëve arabë." Edhe ai kishte të drejtë rahimahuhllah, se ata janë prej njerëzve tanë, flasin të njëjtën gjuhë, dhe e keqja e mallkimi i tyre mbi ne është më i madh. Kështu unë kthehem dhe them se po të mos ishte për sundimtarët Tawagit, luftëtarët dhe ushtarët e tyre, amerikanët nuk do kishin qënë në gjendje të avanconin në luftën e tyre kundër Islamit dhe muslimanëve. Për këtë arsye në himnet e mia i kam vënë në shënjestër këta sundimtarë, Amirs dhe Tawagit, sepse ata janë dora goditëse e kryqëzatësve në luftën e tyre kundër Islamit dhe muslimanëve.

Alhamdulilllah, vënia në shënjestër e këtij elementi në himnet a mia ka patur një impakt të madh mbi ta dhe ata janë dëmtuar shumë prej tyre. Unë jam informuar se ministri i brëndshëm i Al Saud Mohamemd ibn Naif – Allahu i dhëntë atë që meriton – është zemëruar nga himnet e muxhahedinëve në Gadishullin Arabik sepse kanë çjerrë pretendimet e tij dhe kanë ekspozuar realitetin e tij që ai përpiqet t'a mbulojë. Gjuhët flasin për t'a satirizuar atë, duart për ta luftuar, dhe Allahu është zoti ynë në një kohë kur ata s'kanë Zot.

M.K.I: A keni ndonjë gjë për t'ju thënë atyre që u pëlqen të dëgjojnë himnet xhihadiste?

A.H.H: Unë i këshilloj vetes time edhe atyre, domethënë vëllezërve që u pëlqen të dëgjojnë himnet dhe këngët e muxhahedinëve, si edhe të tjerëve që janë nën kontrollin e rregullave të Sheriatit, që jo vetëm t'i dëgjojnë, t'i shijojnë e kënaqen me fjalët dhe meloditë e tyre, por t'i implementojnë në realitet. Jo vetëm të kënaqen duke i kënduar, por duhet që t'a shoqërojnë të dëgjuarit me implementimin e tyre në realitet.

Pra, për shembull, nëse dëgjon një himn që të inkurajon ty vëlla të sillesh mirë me prindët e tu dhe t'u bindesh atyre, atëherë ti duhet t'a zbatosh atë në realitet. Gjithashtu nëse dëgjon një himn që të inkurajon për xhihad, për të mbështetur muxhahedinët, e të kujton për motrat e tua në zinxhirët e burgut dhe errësirën e qelive duke thirrur për ndihmë me një britmë të zbehtë, por asnjë nuk ju përgjigjet:

(Poezi Arabe)

Një grua muslimane me prejardhje arabe, ajo s'mërzitesh kurrë se ishte arabe dhe kurrë nuk zgjaste dorën të kërkonte ndihmë,

Ti duhet të lëvizësh dhe të ngrihesh në xhihad për hatër të Allahut dhe të të shtypurve, sepse kush do të jetë përfitimi nga fjalët, fjalimet dhe himnet, nëse dëgjohen dhe më pas dëgjuesi me mendje të shkujdesur shkon në shtratin a tij të butë për t'u kënaqur me gjumë dhe jeton një jetë të begatshme. Në të vërtetë, ai duhet të shkojë në fushat e xhihadit për të mbrojtur nderin, për të mbrojtur fenë dhe shenjtërinë.

Me që ra fjala, u kujtoj vëllezërve që dëgjojnë himnet xhihadiste për rolin model të profetit – paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – i cili pushtoi Mekën pasi fisi i Bani Bakrit, aleatët e Quriash, sulmuan Khuza'an, aleatë të Lajmëtarit – paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – kështu Amr ibn Salim –Allahu qoftë i kënaqur me të - shkruajti një poemë për Lajmëtarin - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – për t'u ankuar për shtypjen e Bani Bakrit, dhe shkoi në Medinë për t'a informuar Lajmëtarin e Allahut - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – për çfarë kishte ndodhur. Kur shkoi tek Lajmëtari i Allahut - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – ai tha një poezi. Ai tregoi:

(Poezi Arabe)

Zot! Unë po i bëj apel Muhamedit

mbi paktin e respektuar me kohë nga baballarët tanë.

Ti ishe babai dhe ne ishim i biri;

pastaj ne u futëm në Islam dhe qëndruam besnikë.

Ndihmona ne dhe Allahu të ndihmoftë gjithmonë!

Thirri shërbëtorët e Tij, duhet të vinë të armatosur,

Mes tyre, Profeti, i mobilizuar.

Fytyra e tij hakërrehet, nësë i bëhet me të padrejtë.

Në legjionin e tij ai marshon, një det, shkumëzon,

Quraysh e prishi marrëveshjen me ty!

Ata dhunuan armëpushimin për të cilin t'u betuan,

si të kisha vdekur e të isha varrosur, më trajtuan!

Se nuk do mund t'i thirrja askujt, pretenduan

megjithëse ata ishin shumë më pak e më të ligj.

Ata na përçmuan gjatë vigjiljeve tona në Watir

E na therën ndërsa përkuleshim e përuleshim.

Kështut Lajmëtari i Allahut - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij - tha: "Do të të jepet ndihmë, Amr ibn Salim," dhe me të shpejtë - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij – përgatiti ushtrinë dhe shkoi në Mekë me më shumë se 10.000 luftëtarë edhe e pushtoi pasi u u ndikua nga poezia e Amr ibn Salim – Allahu qoftë i kënaqur me të.

Para Islamit, arabët i ndihmonin ata që u kërkonin ndihmë, i mbështetnin të varfërit dhe i ndihmonin të shtypurit, e biles një prej tyre ka thënë:

(Poezi Arabe)

Ata nuk i kërkojnë vëllait, kur u lyp ndihmë në fatkeqësi,

Që të japë prova për fjalën e tij.

Pra si është e mundur që kur vijat e frontit islamik thërrisnin, ku janë kalorësit e vendosmërisë, ku janë shpatat e burrave me çallma, ku janë ata që mbështesin e ndihmojnë, ku janë ata që i sulmojnë me të vërtetën, njerëzit e falsitetit për të zmbrapsur sulmin e tyre, dhe largojnë dëmin e të keqen e tyre… ku janë ata që mbrojnë vatanin dhe rifitojnë tokat e plaçkitura?

Unë nuk mund t'a harroj atë ngjarjen e përmendur në histori për Saladinin – rahimahuhllah – i cili ishte i prangosur në duart e kryqëzatësve kur i mbërriti kjo poezi që tregon gjendjen e xhamisë Al-Aqsa. Ajo përmblidhte:

(Poezi Arabe)

Një brengë ka ardhur tek ti, nga Bayt Al-Maqdis duke u ankuar,

Të gjithë xhamitë janë çliruar e unë, pavarësisht nga nderi im, jam duke u dhunuar.

Nga fundi i asaj poezie, Saladini - rahimahuhllah - u ngrit derisa e riktheu Al'Quds në sferën e Islamit dhe i përzuri Frankët në betejën e famshme të Hattin.

M.K.I: Në përfundim, a ka ndonjë mesazh që doni të dërgoni?

A.H.H: Për të gjithë vëllezërit e mi muslimanë anembanë: Unë këshilloj veten time dhe vëllezërit muslimanë të mbështesim Sharian dhe të angazhohemi me çështjet e muslimanëve e të mos gënjehemi nga pretendimet e bashkekzistencës paqësore dhe demokracisë, që është idhulli i kësaj kohe edhe që adhurohet në vend të Allahut në këtë periudhë Wa Aleyaz billah. Më veçanërisht u bëj thirrje njerëzve dhe vëllezërve në vendet e revolucionit, që të shfrytëzojnë mundësinë e ofruar për të bërë Dawah në Tawhid, dhe të përpiqen të vendosin një sundim islamik nën hijen e të cilit të jetojnë të qetë e të sigurtë. Nuk mund të harroj t'u kujtoj muslimanëve kudo që janë t'u qëndrojnë përkrah vëllezërve dhe muxhahedinëve dhe të zmbrapsin bashkë me ta fushatat e amerikanëve dhe të agjentëve të tyre. Të jenë besnikë ndaj besimtarëve dhe armiqësor ndaj të pafeve dhe armiqve të Allahut ashtu siç bënte dhe brezi i parë i kësaj Ummah, që nga Sahabat e Profetit - paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij- dhe Allahu qoftë i kënaqur me ata të gjithë.

Mesazhi im final për të gjithë armiqtë e Allahut. Unë u them:

(Poezi Arabe)

Vdekja është melodia e muslimanit, o çifut, dhe shpatat e heshtat janë himnet,

Ne sakrifikojmë shpirtrat për nderin tone, se është fatkeqësi nëse ai preket nga majmunët,

Ne kurrë s'e harrojmë pabesinë tuaj, nëse ju e keni harruar aty ku mësuat si të harroni konventën,

Vdekja u shpërnda nga Aliu e Zubairi, dhe dëshmitarë të kësaj janë muslimanët.

Dhe duaja jonë e fundit është:

"O Allah bëje punën tonë të sinqertë për hir të Tij, dhe prano prej nesh xhihadin tonë dhe jepi fund jetës sonë me martirizim i cili bën që t'i bashkohemi karavanit të martirëve të drejtë… ti je i zoti për këtë… Wa Alhamdu lillahi rabbi Aalameen.

www.ansar-alsharia.info